

то аудитор може рекомендувати виправити їх керівництву, подавши уточнюючу звітність, в разі відмови – вказати у висновку про наявність неточностей.

Отже, запропоновані етапи проведення аудиту сприятимуть ефективності проведеного аудиту, за результатами якого, зовнішні користувачі інформацією вирішуватимуть питання співпраці із підприємством, керівництво усуватиме недоліки в роботі бухгалтерської та інших служб.

Література:

1. Шевчук В.О. Аудит : підручник / В.О. Шевчук, І.М. Пожарицька, К.С. Сурніна. – С. : ВД «АРІАЛ», 2011. – 218 с.
2. Петренко Н.І. Методика аудиту фінансової звітності та шляхи її удосконалення / Н.І. Петренко // Вісник ЖДТУ. – Житомир: ЖДТУ. – Вип. №1 (51).
3. Мультанівська Т.В. Аудит: навч. посібник / Т.В. Мультанівська, Т.С. Воїнова, О.О. Вороніна. – Харків. : КНЕУ, 2010. – 336 с.

Васильченко Н., Колісниченко О.,
студ. гр. КО-93,
Кіровоградський інститут комерції.
Науковий керівник - Бондар Ю.А.,
к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту

АУДИТОРСЬКИЙ РИЗИК: СУТЬ І ПОРЯДОК ВСТАНОВЛЕННЯ

Аудитор повинен чітко розуміти, у чому полягає аудиторський ризик, його суть, складові, як його визначити і його максимально допустимий рівень. Це дуже важлива проблема, оскільки від розв'язання її залежить: згода аудитора на проведення перевірки фінансової звітності або відмова від неї; складання плану перевірки фінансової звітності та визначення її строків; вибір напрямів, підходів, методів і прийомів аудиторської перевірки. Тому на сьогодні дане питання є дуже актуальним.

Ризик аудитора означає вірогідність наявності в бухгалтерській звітності економічного суб'єкта не виявлених істотних помилок і (або) спотворень після підтвердження її достовірності або вірогідність визнання істотних спотворень в ній, тоді як насправді такі спотворення відсутні.

Яке значення вважається прийнятно низьким, правило не визначає. Дане питання має бути розкритий у внутрішніх правилах аудиторської діяльності. У практиці аудиту прийнятним вважається аудиторський ризик - 5%. Це означає, що п'ять з 100 підписаних аудитором висновків містять невірні відомості по спірних питаннях. Встановлення даного показника на нижчому рівні може зробити негативний вплив на конкурентоспроможність аудиторської організації.

Слід зазначити, що ризик супроводжує будь-яку діяльність. Для господарюючого підприємства ризик - це зміна кон'юнктури ринку (наприклад, смаків споживачів), порушення з боку контрагентів, дії зовнішніх сил (наприклад, виступи профспілок з вимогою підвищити заробітну плату). Аудиторський ризик полягає у формуванні неправильної думки відносно фінансової звітності компанії.

Аудитор прагне, щоб ризик неправильної думки був незначний, або, іншими словами, до високої міри упевненості, що фінансові звіти вільні від істотних помилок. Немає практичного способу звести аудиторський ризик до нуля. Рішення про прийнятність міри ризику приймає аудитор на основі чекань користувача. Думка, виражена при аудиторській перевірці, означає для користувача, що професійні

стандарти були витримані, значні дані накопичені і оцінені для підтвердження цієї думки.

Відзначимо, що аудиторів необхідно забезпечити однаковий рівень упевненості для того, щоб відносно бухгалтерської звітності як крупних, так і малих економічних суб'єктів він зміг висловити беззастережно позитивну думку. Проте багато засобів внутрішнього контролю, які могли б бути застосовані відносно крупних суб'єктів, недоцільно застосовувати в малому бізнесі.

Наприклад, в малих економічних суб'єктах процедури бухгалтерського обліку можуть виконуватися малим числом осіб, які можуть виконувати обов'язки, пов'язані як з обробкою, так і зберіганням документації; таким чином, розділення обов'язків може бути відсутнім або бути вельми обмеженим.

У тих випадках, коли можливість розділення обов'язків обмежена і відсутні аудиторські докази відносно засобів контролю, аудиторські докази, підтверджуючі думку аудитора про бухгалтерську звітність, можуть бути отримані лише шляхом проведення процедур перевірки по суті.

Таким чином, після закінчення аудиту необхідно встановити, чи підтвердилися оцінки ризику засобів контролю, ризику не виявлення, систем бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю. Якщо аудитор прийде до висновку, що він не в змозі понизити ризик не виявлення відносно тих, що мають істотний характер статей балансу або однотипної групи господарських операцій до рівня, це може служити підставою для підготовки за підсумками перевірки модифікованого аудиторського висновку.

Верхоляк І.В.,
студ. гр. ЕОАм-13,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Яструбський М.Я.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ АУДИТУ НА МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

В Україні малі підприємства виступають як найчисельніша, і найуніверсальніша форма ділового життя. Малі підприємства не є суб'єктами обов'язкового аудиту, однак деякі питання, які виникають у ході їх фінансово-господарської діяльності, можна вирішити залучивши незалежних фахівців – аудиторів. При цьому методика аудиту малих підприємств має особливості, які аудитор зобов'язаний враховувати при здійсненні перевірки таких суб'єктів. Проте, незважаючи на численні дослідження, проблеми і особливості аудиту на малому підприємстві не знайшли належного відображення на сторінках вітчизняних наукових видань. Усе це й обумовлює актуальність та своєчасність обраної теми дослідження.

Слід відзначити, що з 01.05.2011 р. в Україні в якості національних стандартів аудиту використовуються Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. Аудит малого підприємства регламентується тільки одним міжнародним стандартом аудиту 1005 "Особливості аудиту малих підприємств". У ньому розглядаються характеристики малих підприємств, містяться рекомендації щодо застосування Міжнародних стандартів аудиту в процесі аудиторської перевірки малих підприємств, містяться рекомендації щодо проведення аудиторської перевірки у тих випадках, коли аудитор надає малому підприємству послуги у сфері бухгалтерського обліку[3]. Закон України від 18.11.2011